

sikkerheds- og forsvarsidentitet og en styrkelse af samarbejde om retlige og indre anliggender.

Netop på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område er der en interessant udvikling i gang. Det vender vi jo tilbage til under forespørgselsdebatten om et øjeblik.

Jeg synes, der er grund til at understrege, at der er tale om en række udtalelser og visioner fra den tyske udenrigsministers side om udviklingen af det europæiske samarbejde på længere sigt. Det er visioner og ideer, der i øjeblikket ikke er på dagsordenen i EU. Regeringen har heller ikke mulighed for at tage stilling til dem.

Lad mig så til sidst fremhæve, at regeringen gerne ser en hurtig afklaring af de uløste institutionelle spørgsmål efter Amsterdam. Det var ikke dengang Danmark, der blokerede for en løsning i Amsterdam. Vi ønsker at finde en løsning. Det gjorde vi dengang. Det gør vi nu.

Keld Albrechtsen (EL):

Det står mig efter ministerens svar ikke helt klart, om ministeren faktisk er enig med hr. Jacob Buksti i de udtalelser, han er kommet med, om at Joschka Fischers tale var unyttig og et udtryk for imperiebyggeri. Jeg vil da gerne have at vide, om statsministeren er enig med hr. Jacob Buksti.

Så vil jeg godt spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at Joschka Fischer faktisk har udvidet dagsordenen for, hvad man ønsker at få på den regeringskonference, for så vidt jeg har forstået, ønsker Tyskland nu også at få drøftet et spørgsmål om at få indført flertalsafgørelser på alle områder i Traktaten, bortset fra selve traktatændringsbestemmelserne.

Det er da en voldsom udvidelse af dagsordenen og et voldsomt integrationsskridt. Jeg tror, det er det, hr. Buksti hentyder til, når han taler om imperiebyggeri. Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er sådan en udvidelse af dagsordenen, der er tale om.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg synes, jeg skylder at oplyse over for hr. Keld Albrechtsen, at jeg er udenrigsminister og ikke statsminister; men det var jo en fortalelse.

Det er ikke første gang, at lande udtaler sig til fordel for øget brug af kvalificeret flertal. Det, Fischer rent faktisk siger, er jo, at enstemmighed bør begrænses til områder såsom traktatændringer. Han udelukker altså ikke, at andre områder fortsat bør være omfattet af enstemmighedsreglen.

Danmark var under regeringskonferencen jo rede til at acceptere flertalsafgørelser på flere områder, end man faktisk kunne blive enige om på konferencen.

Erfaringen viser, at det er svært at opnå enighed blandt medlemslandene om helt generelt at overgå til at bruge kvalificeret flertal. Lad mig blot nævne et eksempel: Beslutninger, der har indvirkning på forsvarsområdet, her understreges af det seneste fransk-britiske udspil fra St. Mano, at samarbejdet på dette område fortsat skal være mellemstatsligt, og at beslutninger herved fortsat skal træffes ved enstemmighed, også på dette område selvklart.

Pernille Frahm (SF):

Jeg er egentlig lidt forundret over, at udenrigsministeren ikke bare siger, at han deler den bekymring og deler den irritation, som hr. Jacob Buksti gav udtryk for. For er det ikke rigtigt, at de tanker, som Joschka Fischer har givet udtryk for, jo ikke er tanker, som han står alene med? Det er jo tanker, som er langt fremtrædende i den europæiske debat, at man skal have en tættere integration, at følgerne af ØMU'en – eller euroen – naturligvis bliver »et tigerspring fremad for integrationen«, for nu endnu en gang at citere chefredaktøren for Børsen.

Er det ikke rigtigt, at det er nogle ting, der ligger på tegnebordet, og at det selvfølgelig ikke er særlig behageligt for den danske debat, at det er det, der ligger i luften?

Keld Albrechtsen (EL):

Skal jeg opfatte ministerens forsøg på, om jeg så må sige, at mindske skadevirkningen af Joschka Fischers udtalelser således, at ministeren i virkeligheden er enig med hr. Jacob Buksti, men at han har valgt en anden strategi, nemlig at forsøge at bagatellisere Joschker Fischers udtalelser? Man kan jo vælge enten at melde klart ud og sige, at det bryder man sig ikke om, eller man kan vælge at lade som, at Joschka Fischer nærmest ikke har sagt noget.

Men jeg ville meget have foretrukket, naturligvis, at den danske regning havde fulgt hr. Jacob Bukstis linje i det spørgsmål, således at det kunne stå klart, at der er tale om en udvikling, som Danmark ikke støtter. Men når man hører ministeren i dag, så kommer man altså i tvivl, om regeringen i virkeligheden har et klart synspunkt ligesom hr. Jacob Buksti, eller om regeringen er i skred; om regeringen i virkeligheden er ved at indstille sig på en ny regerings-